

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2017

Data for Development

Summary in Norwegian

Read the full book on: [10.1787/dcr-2017-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2017-en)

Rapport om utviklingssamarbeid 2017

Data om utvikling

Sammendrag på norsk

Data er en forutsetning for oppfyllelse av FNs agenda for bærekraftig utvikling mot 2030 og for å sikre at ingen glemmes. Rapporten om utviklingssamarbeid for 2017 fokuserer på data om utvikling, fordi disaggregerte data av høy kvalitet til rett tid er avgjørende for å oppnå det endelige målet med utvikling: å bedre folks velferd og bekjempe fattigdom. Det er imidlertid en stor risiko for at fortsatt mangel på grunnleggende data i utviklingsland om mennesker og planeten, og få tiltak og liten kapasitet til å fylle disse hullene, vil stå i veien for at man lykkes.

Målene for bærekraftig utvikling stiller høye krav til nasjonale statistikkssystemer over hele verden. De fleste land, inkludert mange OECD-land, har ennå ikke begynt å hente inn data for mange indikatorer i FNs globale rammeverk for indikatorer på bærekraftig utvikling. Utfordringene er enda mer kritiske for mange utviklingsland med liten statistisk kompetanse. For eksempel har 77 utviklingsland utilstrekkelige fattigdomsdata. Bare 56 prosent av landene i verden har fødselsregistreringsdata som er 90 prosent fullstendige, og bare 15 prosent av landene i sør-Sahara har slike data, mot 33 prosent i Sør-Asia og 36 prosent i Sørøst-Asia. Bare 37 land har nasjonal statistikklovgivning som er i samsvar med FNs grunnleggende prinsipper for offisiell statistikk. Alvorlige metodologiske og strategiske utfordringer må fremdeles håndteres, blant annet behovet for å finne en balanse mellom å produsere dataene for global overvåking på den ene siden og for nasjonal politikktutforming på den andre.

Denne rapporten analyserer hvordan utviklingsland og deres utviklingssamarbeidspartnere kan bygge bro over dataforskjeller ved å gripe de hittil usette mulighetene – og redusere risikoene – som ligger i samspillet mellom ny teknologi og den mest ambisiøse utviklingsplanen til dags dato: 2030-agendaen. Ny teknologi og den såkalte datarevolusjonen gjør det enklere, raskere og billigere å produsere data som beslutningstakere trenger for å ta informerte valg om politikk og prioriteringer. Det er imidlertid ikke nok bare å produsere mer data: Dataene må transformeres, analyseres og tas i bruk for å være nyttige for politikktutforming, overvåking og fordeling av ansvar.

Datarevolusjonen gir myndigheter og nasjonale statistikkkontorer en velkommen mulighet til å produsere nyttigere data ved å generere data fra nye kilder som kan utfylle og styrke, men dog ikke erstatte, offisiell statistikk. Noen utviklingsland er allerede i gang med datarevolusjonen med positive resultater. Etiopia, Sør-Afrika, Sri Lanka og Uganda har forbedret effektiviteten og nøyaktigheten av folketellinger og innsamling av kartleggingsdata ved hjelp av datamaskinassisterte enheter for personlige intervjuer, som nettbrett og andre håndholdte enheter. Geospasiale data hjelper nasjonale statistikkssystemer med å overvåke sosioøkonomiske og miljømessige forhold, som i sin tur muliggjør geografisk disaggregasjon og gjør geo-lokaliserte data mer dynamiske.

Denne rapporten identifiserer måter man kan bygge bro over dataforskjeller om bærekraftig utvikling på. Det er behov for sterkt politisk lederskap i utviklingsland for å sikre at data muliggjør utvikling. Dette innebærer å fremme data som redskap for utvikling, samtidig som det sikres at data produseres etter høye kvalitetsstandarder, og at personvernet og konfidensialiteten beskyttes. Rapporten om utviklingssamarbeid

for 2017 anbefaler seks konkrete tiltak for å få mest mulig ut av kraften som ligger i data om bærekraftig utvikling.

Tiltak nr. 1. Utarbeide statistikklover, -forskrifter og -standarder som passer til fremvoksende databehov.

For å bygge inkluderende dataøkosystemer som kommer den globale utviklingen og individuelle borgere til gode, må de institusjonelle og juridiske rammene være hensiktsmessige for dette formålet. Det økende antallet offentlige og private aktører og institusjoner involvert i produksjon og bruk av data, gjør behovet for klare juridiske, etiske og kvalitetsmessige standarder og protokoller enda mer presserende. Disse bør regulere bruken av tradisjonelle og nye datakilder og fremme den tilliten som trengs for å være grunnlag for god politikk og gode utviklingsresultater.

Tiltak nr. 2. Forbedre mengden av og kvaliteten på datafinansiering.

Investering i statistikkssystemer må bli en strategisk prioritering for utviklingslandene og deres samarbeidspartnere. Budsjettene må utvides hvis nasjonale statistikkssystemer skal møte den økende etterspørselen etter flere og bedre data. Ved å gjøre data til en overgripende prioritet for utviklingssamarbeid kan leverandører begynne å anerkjenne det som en del av den sentrale infrastrukturen for at de skal kunne levere på nasjonale, regionale og globale utviklingsforpliktelser.

Tiltak nr. 3. Styrke statistisk kapasitet og datakunnskap gjennom nye tilnærminger.

Nye, mer omfattende tilnærminger til utvikling av statistisk kapasitet må utarbeides og iverksettes, og de må gå ut over bygging av kapasitet for datainnsamling og også omfatte utvikling av kapasiteten til nasjonale statistikkontorer, slik at disse kan spille en utviklende og mangfoldig rolle i dataøkosystemet, og for å forbedre det institusjonelle miljøet for data og statistikk.

Tiltak nr. 4. Øke effektivitet og innvirkning gjennom "datasamarbeid" eller andre samordnede, landstyrte tilnærminger.

Utviklingsland bør tilpasse insentiver til å produsere data for nasjonal politikktutvikling og global overvåking bedre gjennom gjensidig ansvarlige inkluderende partnerskap mellom dataprodusenter og brukere. Opprettelse av datasamarbeid for koordinering og harmonisering av investeringer i data og støtte til statistiske systemer er en lovende tilnærming som bør testes videre for å sikre at den tilfredsstillende alle aktørers behov og fremmer gjensidig ansvarlighet for oppfyllelse av felles, resultatbaserte handlingsplaner.

Tiltak nr. 5. Investere i og bruk landstyrte resultatdata for å overvåke fremskrittene mot målene for bærekraftig utvikling.

Internasjonale utviklingsaktører må bryte med sin standardtilnærming: I stedet for å samle inn og bruke data for å møte sine egne rapporterings- og ansvarskrav må de støtte landledede strategier og dataøkosystemer. Dette krever en tydelig visjon og pragmatisme for å håndtere presset om konkrete resultater for hver bistandskrone. Det betyr også å sikre at resultatene fra uavhengige datainnsamlingsinitiativer er tilgjengelige for alle utviklingsaktører og samordnet med statistikkmålene til utviklingslandenes myndigheter.

Tiltak nr. 6. Produsere og bruke bedre data for å forstå den generelle situasjonen med hensyn til finansiering av mål for bærekraftig utvikling.

Data om utviklingsfinansiering må også forbedres. Dette innebærer å produsere et omfattende finansieringsbilde ved å øke tilgjengeligheten av og transparensten på kvalitetsdata om utviklingsfinansiering og forbedre metoder og standarder med sikte på å gjøre utviklingslandene i stand til å planlegge og budsjettere sine nasjonale utviklingsstrategier og -prioriteringer.

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *Development Co-operation Report 2017: Data for Development*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2017-en